

ΓΝΩΜΗ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ «ΜΕΤΡΑ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΜΕΑ ΚΑΙ ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ (ΚΕ.Π.Α.)

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Στις 12 Ιουνίου 2015 ο Αναπληρωτής Υπουργός Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Δ. Στρατούλης, έστειλε στην Ο.Κ.Ε. προς γνωμοδότηση νομοσχέδιο με θέμα: *«Μέτρα Ανακούφισης για τα ΑμεΑ και απλοποίηση της λειτουργίας των Κέντρων Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.)»*.

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. συνέστησε Επιτροπή Εργασίας αποτελούμενη από τους κ.κ. Νικόλαο Σκορίνη, Φώτη Κολεβέντη και Ιωάννη Λυμβαίο.

Ως πρόεδρος της Επιτροπής Εργασίας ορίστηκε ο κ. Νικόλαος Σκορίνης, Αντιπρόεδρος της Ο.Κ.Ε. Στις εργασίες της Επιτροπής Εργασίας μετείχαν ως εμπειρογνώμονες η κα Βαρβάρα Λαλιώτη και ο κ. Σταμάτης Βαρδαρός. Από πλευράς Ο.Κ.Ε. συμμετείχε και είχε τον επιστημονικό συντονισμό ο Δρ. Αθανάσιος Παπαϊωάννου, επιστημονικός συνεργάτης της Ο.Κ.Ε.

Το σχέδιο γνώμης που συνέταξε η επιτροπή εργασίας, υποβλήθηκε στην Εκτελεστική Επιτροπή, η οποία το συζήτησε στη συνεδρίαση της στις 26/6/2015 και εξέδωσε, με βάση αυτό, την παρούσα Γνώμη υπ' αριθ. 309.

Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΣΧ/Ν

Βασικό αντικείμενο του υπό κρίση Σχεδίου Νόμου (Σχ/Ν) είναι η ρύθμιση του τρόπου πιστοποίησης της αναπηρίας με τρόπο τέτοιο ώστε να μειωθεί η ταλαιπωρία που υφίστανται τα άτομα με αναπηρία προκειμένου να πιστοποιηθεί αυτή και να μπορέσουν να κάνουν χρήση των διευκολύνσεων που τους παρέχει η νομοθεσία.

Ειδικότερα, το **Α΄ Μέρος** που έχει ως τίτλο τον τίτλο του Σχ/Ν περιλαμβάνει τα άρθρα 1-12 τα οποία προβλέπουν τα εξής:

Με το **άρθρο 1**, προσδιορίζεται η διαδικασία ένταξης των ΑΜΕΑ στα προνοιακά προγράμματα οικονομικής ενίσχυσης. Συγκεκριμένα ρυθμίζονται τα ζητήματα καθορισμού των εκατέρωθεν αρμοδιοτήτων των Κέντρων Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.), των Υγειονομικών Επιτροπών των Ενόπλων Δυνάμεων, των δημοτικών κοινωνικών υπηρεσιών, θεσπίζεται τυποποιημένο παραπεμπτικό και ορίζεται ότι χρόνος κατά τον οποίο γεννάται η προνοιακή υποχρέωση είναι αυτός της υποβολής της σχετικής αίτησης.

Με το **άρθρο 2** ορίζεται ότι οι Γνωστοποιήσεις Αποτελέσματος Πιστοποίησης Ποσοστού Αναπηρίας εκδίδονται για κάθε νόμιμη χρήση και δεσμεύουν όλους τους αρμόδιους φορείς και υπηρεσίες του Δημοσίου. Με κοινή υπουργική απόφαση θα εναρμονιστούν οι υφιστάμενες σχετικές κανονιστικές διατάξεις με το θεσμικό πλαίσιο των ΚΕ.Π.Α.

Το **άρθρο 3** απαλλάσσει του ανασφάλιστους πολίτες και τους «αιτούντες παντός προνοιακού επιδόματος αναπηρίας» από την υποχρέωση καταβολής παραβόλου όταν κάνουν χρήση των υπηρεσιών ΚΕ.Π.Α.

Στο **άρθρο 4** προβλέπεται η σύσταση ειδικής επιστημονικής επιτροπής προεδρευόμενης από το Γ.Γ. Κοινωνικών Ασφαλίσεων που καθορίζει με εκατοστιαία αναλογία για όλους τους φορείς και τις υπηρεσίες το ποσοστό αναπηρίας που συνεπάγεται «κάθε πάθηση ή βλάβη ή σωματική ή ψυχική ή πνευματική εξασθένηση ή συνδυασμένη εμφάνιση» αυτών.

Με το **άρθρο 5** εξαιρούνται οι ιατροί του Ειδικού Σώματος Υγειονομικών Επιτροπών ΚΕ.Π.Α. από τις διατάξεις που διέπουν την επιλογή προσωπικού με σύμβαση έργου.

Το **άρθρο 6** καθιερώνει τη συμμετοχή στο Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εκπροσώπων της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία και της Ανώτατης Γενικής Συνομοσπονδίας Συνταξιούχων Ελλάδος.

Το **άρθρο 7** προβλέπει την κατάργηση της αναστολής καταβολής εξωιδρυματικού επιδόματος παραπληγίας-τετραπληγίας σε περιπτώσεις νοσηλείας των δικαιούχων σε οποιοδήποτε νοσηλευτικό ίδρυμα.

Με το **άρθρο 8** αντικαθίσταται ο όρος «τυφλότητα» από τον όρο «αναπηρία όρασης» στην ΚΥΑ Δ29α/Φ.32/Γ.Π.οικ.10806/529.

Το **άρθρο 9** παρατείνει ως 31/12/15 τη διάταξη με την οποία προβλέπεται ότι σε περίπτωση κατά την οποία λήγει το συνταξιοδοτικό δικαίωμα λόγω αναπηρίας και δεν έχει προλάβει να εκδοθεί αρμοδίως ιατρική κρίση για τη συνέχιση της αναπηρίας, τότε η καταβολή της σύνταξης παρατείνεται για ένα εξάμηνο.

Με το **άρθρο 10** καταργείται η απαίτηση να έχει επέλθει «ουσιώδης επιδείνωση» της αναπηρίας ενός ασφαλισμένου προκειμένου να λάβει αναπηρική σύνταξη στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η αναπηρία προϋπήρχε της υπαγωγής του ατόμου στην ασφάλιση. Στις περιπτώσεις αυτές η σύνταξη θα χορηγείται εφ' όσον η μεταγενέστερη της ασφάλισης αναπηρία «φθάνει τουλάχιστον το 40% της κατά περίπτωση αναπηρίας».

Το **άρθρο 11** επεκτείνει και στους προ της 1.1.1993 ασφαλισμένους των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης τις διατάξεις της ισχύουσας για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ νομοθεσίας για την οριστικοποίηση των χορηγούμενων συντάξεων λόγω αναπηρίας.

Το **άρθρο 12** παρέχει τη δυνατότητα συνοδού στους συνταξιούχους του ΟΓΑ δικαιούχους του Λογαριασμού Εργατικής Εστίας που είναι τυφλοί, παραπληγικοί και απόλυτα ανάπηροι και που δεν έχουν μέλη της οικογενείας τους δικαιούχους του Λ.Α.Ε. όταν μετέχουν στα προγράμματα του Κοινωνικού Τουρισμού και Εκδρομών.

Το **Μέρος Δεύτερο** του Σχ/Ν τιτλοφορείται "Μέτρα αντιμετώπισης της εισφοροδιαφυγής» και περιλαμβάνει τα άρθρα 13-19.

Το **άρθρο 13** προβλέπει τη συγκρότηση ειδικών κλιμακίων ελέγχων εργοδοτών προκειμένου αναπτύξουν ελεγκτικές δράσεις σε περιόδους με αυξημένη αδήλωτη εργασία στον τουριστικό τομέα.

Με το **άρθρο 14** παρατείνεται μέχρι τις 31.12.2015 το όριο παραμονής των υπαλλήλων των ΕΥΠΕΑ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ όταν αυτό λήγει εντός του έτους.

Το **άρθρο 15** προβλέπει ότι μπορεί να γίνονται προϊστάμενοι τμημάτων της Διεύθυνσης της ΕΥΠΕΑ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ της Περιφέρειας Αττικής και υπάλληλοι του κλάδου ΔΕ Διοικητικών-Γραμματέων.

Με το **άρθρο 16** εφαρμόζονται αναλογικά και για την είσπραξη απαιτήσεων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ) οι διατάξεις του ΚΕΔΕ που αφορούν στις κατασχέσεις κινητών κατά τις νυκτερινές ώρες και τις εξαιρετέες μέρες σε βάρος επιχειρήσεων.

Το **άρθρο 17** αφορά στα δικαιώματα που έχουν οι ΦΚΑ έναντι οφειλετών που έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση και συμμορφώνονται προς τους όρους της και ειδικότερα προβλέπει ότι οι ΦΚΑ μπορούν να εγγράφουν υποθήκη σε περίπτωση μη ασφαλισμένης υποθήκης και να μη χορηγούν αποδεικτικό ενημερότητας για μεταβίβαση ακινήτου ή σύσταση εμπράγματου δικαιώματος όταν η οφειλή δεν είναι ασφαλισμένη. Επίσης, προβλέπεται η υποχρέωση των ΦΚΑ να συμψηφίζουν απαιτήσεις οφειλετών τους μέχρι

του ύψους των οφειλών που αυτοί έχουν έναντι των ΦΚΑ. Ο συμψηφισμός γίνεται με τις τελευταίες δόσεις της ρύθμισης στην οποία έχει υπαχθεί ο οφειλέτης.

Το **άρθρο 18** υποχρεώνει του Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης, τις ΔΟΥ, την Τράπεζα της Ελλάδος, τις τράπεζες και γενικότερα τα «δημόσια και ιδιωτικά νομικά πρόσωπα» να χορηγούν στα ταμεία υποχρεωτικής επικουρικής ασφάλισης κάθε είδους στοιχείο σχετικό με την είσπραξη εισφορών προς τα ταμεία αυτά και να διασταυρώνουν τα στοιχεία εργοδοτών και ασφαλισμένων.

Στο **άρθρο 19** προβλέπεται ότι τα ποσά που κατατίθενται σε τραπεζικούς λογαριασμούς οφειλετών ΦΚΑ και αφορούν σε μερική ή ολική εξόφληση οφειλών ή εισφορών είναι ακατάσχετα έναντι πάντων και δεν μπορούν να αποδοθούν σε κανένα τρίτο.

Το **Γ' Μέρος** αφορά σε «νομοθετικές ρυθμίσεις επιμέρους ασφαλιστικών ζητημάτων» και περιλαμβάνει τα άρθρα 20-38 του Σχ/Ν.

Το **άρθρο 20** υπάγει τους δημοσιογράφους που εργάζονται ως συντάκτες κατά κύριο επάγγελμα με σχέση εξαρτημένης εργασίας στα Γραφεία Τύπου των αθλητικών ομοσπονδιών στην ασφάλιση του Τομέα Σύνταξης Προσωπικού Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης και του Λογαριασμού Ανεργίας Προσωπικού Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης και θέτει σχετικές προϋποθέσεις.

Με το **άρθρο 21** επεκτείνεται η υποχρέωση καταβολής πρόσθετης εισφοράς 3,6% στο σύνολο των ασφαλισμένων του Τομέα Ασφάλισης Τεχνιτών Τύπου Αθηνών.

Το **άρθρο 22** δίδει για τρίτη φορά (είχε δοθεί το 1994 και το 2006) τη δυνατότητα σε όσους επαναπροσλήφθηκαν με τις διατάξεις του ν. 2190/1994 να αναγνωρίσουν ως συντάξιμο τον εκτός υπηρεσίας χρόνο από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς στους οποίους υπάγονταν.

Το **άρθρο 23** επεκτείνει και στις ασφαλισμένες μητέρες ανηλίκων του πρώην Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού ΗΣΑΠ τις σχετικές διατάξεις που ισχύουν για το ΙΚΑ.

Στο **άρθρο 24** προβλέπεται η ασφάλιση όσων μετέχουν σε προγράμματα κοινωνικής επανένταξης και επαγγελματικής εκπαίδευσης του ΚΕΘΕΑ που απασχολούνται σε παραγωγικές του μονάδες για τον κίνδυνο ατυχήματος και τις παροχές ασθενοείας σε είδους στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Το **άρθρο 25** αφορά στην αναγνώριση χρόνου ασφάλισης αντιρρησιών συνείδησης ασφαλισμένων σε φορείς αρμοδιότητας Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και συγκεκριμένα σε όσους θεμελίωσαν δικαίωμα συνταξιοδότησης ως τις 31.12.2010.

Το **άρθρο 26** προβλέπει την καθιέρωση της απλής αναλογικής στις οργανώσεις των συνταξιούχων.

Με το **άρθρο 27** παρατείνονται οι προθεσμίες που προβλέπονται στις παρ. 1 και 3 του ν. 220 του 4281/2014 όπως τροποποιήθηκαν με τις παρ. 1 και 2 του ν. 4316/2014 καθώς και οι προθεσμίες της παρ. 6 του άρθρου 220 του ν. 4281/2014.

Το **άρθρο 28** ρυθμίζει το ζήτημα της ασφάλισης των πωλητών λαϊκού λαχείου στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που είχε καθιερωθεί από το 1948 και είχε ανασταλεί με τον. 4183/2013

που κύρωσε τη σύμβαση παραχώρησης από το Ελληνικό Δημόσιο του αποκλειστικού δικαιώματος παραγωγής, λειτουργίας, κυκλοφορίας, προβολής και διαχείρισης των κρατικών λαχείων.

Με το **άρθρο 29** μειώνονται οι εισφορές για τους μετακαλούμενους πολίτες τρίτης χώρας που απασχολούνται σε εποχικές εργασίες ή ως αλιεργάτες.

Στο **άρθρο 30** ανακαθορίζονται οι προϋποθέσεις και το ύψος της σύνταξης που λαμβάνουν οι ανασφάλιστοι υπερήλικοι.

Το **άρθρο 31** προβλέπει την κατάργηση του Π.Δ. 674/1979 για την υπαγωγή των υπαλλήλων του ΟΠΑΔ που είναι ασφαλισμένοι στον Τομέα Προνοίας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του Ταμείου Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων στο καθεστώς του ν. 103/75 για λήψη συμπληρωματικού εφάπαξ βοηθήματος.

Με το **άρθρο 32** καταργείται η δυνατότητα αναγνώρισης χρόνου προϋπηρεσίας στον Τομέα Προνοίας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων.

Το **άρθρο 33** προβλέπει τη συμμετοχή και των προϊσταμένων των τμημάτων των αρμόδιων υποκαταστημάτων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με δικαίωμα λόγου στις συνεδριάσεις των Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών.

Στο **άρθρο 34** μετατίθεται για την 1/1/2018 από την 1/10/2017 η ημερομηνία κατά την οποία θα γίνει η ανά τριετία αναπροσαρμογή της μηνιαίας ατομικής εισφοράς των ασφαλισμένων του κλάδου κύριας σύνταξης του ΟΓΑ.

Το **άρθρο 35** παρέχει το δικαίωμα στους υπαλλήλους και συνταξιούχους που είναι πρώην υπάλληλοι του ΟΓΑ να μετέχουν στις παροχές του Λογαριασμού Αγροτικής Εστίας με την προϋπόθεση καταβολής μηνιαίας ατομικής εισφοράς.

Το **άρθρο 36** αποποινικοποιεί τη μη καταβολή των ατομικών ασφαλιστικών εισφορών των ασφαλισμένων στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ) και στο Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολουμένων (ΕΤΑΑ). Εκκρεμείς υποθέσεις τίθενται στο αρχείο και αποφάσεις δικαστηρίων δεν εκτελούνται, κατά το μέτρο που δεν έχουν ακόμη εκτελεστεί.

Με τις διατάξεις του **άρθρου 37** ρυθμίζεται το ζήτημα της καταβολής σύνταξης σε όσους οφείλουν ασφαλιστικές εισφορές. Συγκεκριμένα προβλέπεται ότι είναι δυνατή η καταβολή σύνταξης υπό τον όρο ότι το σύνολο της οφειλής (μαζί με τις προσαυξήσεις) δεν υπερβαίνει το 30πλάσιο της κατώτατης σύνταξης για τον κάθε ασφαλιστικό οργανισμό και πάντως δεν υπερβαίνει τις 15.000 ευρώ. Οι συντάξεις καταβάλλονται με παρακράτηση των δόσεων για την οφειλή οι δε δόσεις δεν μπορούν να υπερβαίνουν τις 40.

Το **άρθρο 38** προβλέπει ότι οι ενήμεροι νέοι (1.1.2013) ασφαλισμένοι του ΕΤΑΑ μπορούν να ζητήσουν να καταταγούν σε μία από τις δύο κατώτερες ασφαλιστικές κατηγορία στην οποία υπάγονται ως σήμερα υποχρεωτικά.

Β' ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Α. Η ελληνική πολιτεία έχει προβεί στη θέσπιση σημαντικού αριθμού νομοθετημάτων και κανονιστικών ρυθμίσεων για την ανακούφιση, οικονομική και άλλη, των ΑμεΑ. Η αποτελεσματικότητα, όμως αυτών των μέτρων, δεν αυτή που θα επιθυμούσε κανείς σε ένα κοινωνικό κράτος, λαμβανομένου μάλιστα υπ' όψιν και του ύψους των διατιθέμενων σχετικών κονδυλίων. Σε αυτό συνέτειναν πολλοί παράγοντες.

Κατ' αρχήν, μία αποτελεσματική πολιτική πρέπει να βασίζεται σε σωστά δεδομένα, κάτι που εξακολουθεί να είναι ζητούμενο αφού υφίσταται έλλειψη στοιχείων για τον ακριβή αριθμό των ατόμων που πάσχουν από αναπηρίες τόσο σε εθνικό όσο και σε τοπικό επίπεδο. Ομοίως, το τοπίο σχετικά με τα δημογραφικά, κοινωνικά και οικονομικά χαρακτηριστικά των ΑμεΑ είναι εξαιρετικά θολό. Είναι χαρακτηριστικό ότι ούτε στην τελευταία απογραφή του πληθυσμού, το 2011, δεν υπήρχαν ερωτήματα –και συνεπώς δεν υπήρξαν στοιχεία- σχετικά με το θέμα αυτό.

Παράλληλα, συνεχίζει να υφίσταται ένα χρόνιο χαρακτηριστικό της κοινωνικής πολιτικής στον τομέα αυτό –όπως και σε άλλους- που είναι ο κατακερματισμός των διατάξεων ανά φορέα κοινωνικής ασφάλισης και η έλλειψη επικαιροποίησης και εξορθολογισμού τους. Η υστέρηση αυτή αντικατοπτρίζει τη χαμηλή ιεράρχηση των ζητημάτων αυτών σε κοινωνικό επίπεδο και στο δημόσιο διάλογο, παρά τα θετικά βήματα που έχουν σημειωθεί προς την κατεύθυνση της ευαισθητοποίησης τις τελευταίες δεκαετίες. Σήμερα, τα ΑμεΑ εξακολουθούν να βρίσκονται καθημερινά αντιμέτωπα με προκατάληψη και άνισες, σε σχέση με τα άτομα που δεν αντιμετωπίζουν προβλήματα αναπηρίας, συνθήκες για κοινωνική ένταξη και ενσωμάτωση.

Επιπρόσθετα, τα ΑμεΑ πέφτουν συχνά θύματα της απόστασης που πολλές φορές παρατηρείται στη χώρα μας μεταξύ της υπάρχουσας νομοθεσίας και της εφαρμογής της. Παραδείγματα αποτελούν η θεσμοθέτηση της λεγόμενης «Κάρτας Αναπηρίας» (Ν.2430/1996 άρθρο 4), η οποία παρέμεινε στα χαρτιά, καθώς και η συνταγματικά κατοχυρωμένη, ισότιμη με τα άτομα χωρίς αναπηρίες, πρόσβαση των ΑμεΑ στην αγορά εργασίας. Ο Ν. 2643/1998 που αφορά στην προστασία της απασχόλησης ευπαθών ομάδων, μεταξύ των οποίων είναι τα άτομα με αναπηρία και οι οικογένειές τους, δεν έχει εφαρμοστεί την τελευταία εξαετία.

Η οικονομική κρίση επιδείνωσε τα πράγματα αφού οι διαθέσιμοι πόροι εκ των πραγμάτων περιορίστηκαν ενώ παράλληλα η κοινωνία και η Πολιτεία εστίασαν την προσοχή τους σε άλλα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα. Σε ό,τι αφορά τον τομέα της αναπηρίας η μεγαλύτερη προσοχή δόθηκε στην καταπολέμηση του φαινομένου λήψης επιδομάτων από άτομα που δεν είναι ΑμεΑ. Το πρόβλημα αυτό είναι υπαρκτό και ορθά έγιναν προσπάθειες για την αντιμετώπισή του αλλά η παρενέργεια αυτού ήταν να επηρεαστούν τα επιδόματα και ατόμων που αναμφίβολα τα δικαιούνταν αφού οι έλεγχοι δεν ήταν δυνατόν να διεκπεραιωθούν εγκαίρως, με αποτέλεσμα να στερηθούν αδικαιολόγητα τα έτσι και αλλιώς χαμηλά επιδόματά τους άτομα με χρόνιες και μη ιάσιμες αναπηρίες.

Έτσι, και ενώ η παραβίαση των δικαιωμάτων των ΑμεΑ ειδικά στους τομείς της προσβασιμότητας, της εκπαίδευσης και της εργασίας συνεχίζεται, τα ΑμεΑ ταλαιπωρούνται και από πολύμηνες καθυστερήσεις στους υγειονομικούς ελέγχους που διεξάγουν τα Κέντρα Πιστοποίησης Αναπηρίας (Κ.Ε.Π.Α.). Επιπρόσθετα, ο νέος Κ.Ε.Β.Α. (Κανονισμός Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας) [ΦΕΚ Β' 2611/8-11-2011 και ΦΕΚ Β' 2611/4-5-2012] αποτελεί αντικείμενο επικρίσεων λόγω της μείωσης με μη επιστημονικά τεκμηριωμένο τρόπο των ποσοστών αναπηρίας. Η αιτία είναι ότι τα ποσοστά αυτά προσδιορίζονται κατά κύριο λόγο βάσει της λειτουργικότητας των ασθενών και όχι την πάθηση. Να σημειωθεί επίσης ότι και ο Πίνακας με τις 43 μη αναστρέψιμες ασθένειες (ΦΕΚ Β' 2906/18-11-2013) είναι ελλιπής.

Στο πλαίσιο αυτό, οι νομοθετικές ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στο πρώτο μέρος του σχεδίου νόμου (υπό τον τίτλο «Μέτρα Ανακούφισης για τα ΑμεΑ και απλοποίηση της λειτουργίας των Κέντρων Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.)») κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των ατόμων που πάσχουν από αναπηρία.

Τα προτεινόμενα μέτρα αφορούν κατά κύριο λόγο στην οικονομική ενίσχυση των ΑμεΑ και στην επίλυση προβλημάτων γραφειοκρατικής φύσης που ταλανίζουν τα ΑμεΑ και τις οικογένειές τους. Η υλοποίηση των εν λόγω διατάξεων θα συμβάλει στην αποφυγή περιττών διαδικασιών και την αδικαιολόγητη περικοπή επιδομάτων μόνο και μόνο επειδή δεν πρόλαβαν τα όργανα της πολιτείας να κάνουν το χρέος τους.

Για τους ίδιους λόγους, θετικά επίσης κρίνεται η προσπάθεια να ενισχυθούν για όλα τα αρμόδια όργανα τα κριτήρια με τα οποία χαρακτηρίζονται οι αναπηρίες από διαφορετικά κρατικά όργανα.

Με την ευκαιρία δε της Γνώμης αυτής, η Ο.Κ.Ε. τονίζει την ανάγκη χαρτογράφησης των ποσοτικών, δημογραφικών, οικονομικών και κοινωνικών χαρακτηριστικών των ΑμεΑ. Η καταγραφή αυτή θα συμβάλει στη βελτιστοποίηση της διαχείρισης των οικονομικών πόρων που κατευθύνονται στις εν λόγω πολιτικές όσο και στην ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των ίδιων των θεσμοθετημένων πολιτικών. Η καταγραφή αυτή μπορεί να αποτελέσει την αφετηρία για την ανάληψη πολιτικής πρωτοβουλίας για την ανατροπή της στασιμότητας στον τομέα αυτό και αποτελεί ζήτημα μείζονος σημασίας.

Β. Το φαινόμενο της εισφοροδιαφυγής, στο οποίο αναφέρεται το δεύτερο κεφάλαιο του Σχ/Ν, αποτελεί πάγιο χαρακτηριστικό του ασφαλιστικού μας συστήματος και συνδέεται με την απόκρυψη της ασφαλιστέας ύλης είτε καθ' ολοκληρίαν είτε μερικώς (με τη δήλωση ενός τμήματος της πραγματικής εργασίας).

Οι επιπτώσεις της εισφοροδιαφυγής είναι ιδιαίτερα επώδυνες α) για τα δημόσια οικονομικά και τα ασφαλιστικά ταμεία, β) τους ασφαλισμένους στερώντας τους από στοιχειώδη δικαιώματα όπως η ιατροφαρμακευτική ασφάλιση και υπονομεύοντας την προοπτική να λάβουν αξιοπρεπείς συντάξεις γ) τις επιχειρήσεις που τηρούν τη νομοθεσία και υφίστανται τον αθέμιτο ανταγωνισμό των παραβατικών επιχειρήσεων.

Η εισφοροδιαφυγή είναι ιδιαίτερα εκτεταμένη στη χώρα μας με αποτέλεσμα να χάνονται σημαντικοί πόροι του ασφαλιστικού μας συστήματος. Η ύπαρξη και σημαντικού αριθμού «εταιρειών φάντασμα», οι οποίες δεν είναι καν δηλωμένες στα μητρώα του Ι.Κ.Α., οδηγεί αναπόφευκτα στην εκτίμηση ότι οι πραγματικές διαστάσεις του φαινομένου είναι δύσκολο να εκτιμηθούν στο σύνολό τους με ακρίβεια. Το φαινόμενο θα πρέπει να δει κανείς συνδυαστικά με την εκτεταμένη απασχόληση ανασφάλιστων αλλοδαπών, ο αριθμός των οποίων είναι άγνωστος, όπως άλλωστε και ο συνολικός, πραγματικός αριθμός των αλλοδαπών που διαμένουν στη χώρα μας.

Οι ενδείξεις δε, είναι ότι κατά τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης το φαινόμενο της ολικά ή μερικά αδήλωτης εργασίας εντάθηκε σε μία προσπάθεια μείωσης του μη μισθολογικού κόστους.

Σε όλα αυτά, βέβαια, πρέπει να προσθέσει κανείς τη μείωση των εσόδων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης από τη μη καταβολή εισφορών λόγω οικονομικής αδυναμίας αλλά και τη συνταξιοδότηση μεγάλου αριθμού υπαλλήλων που υπηρετούσαν στους αρμόδιους ελεγκτικούς οργανισμούς. Την ίδια περίοδο ανησυχία προκαλούν και

φαινόμενα οργανωμένης αντίδρασης μικρών, τοπικών κοινωνιών στον έλεγχο της εισφοροδιαφυγής με διάφορες υποκριτικές διακηρύξεις νομιμοποίησης.

Με βάση αυτά τα δεδομένα, κάθε οργανωμένη προσπάθεια πάταξης της εισφοροδιαφυγής αντιμετωπίζεται κατ' αρχήν θετικά και με αυτό το πνεύμα θα αντιμετωπισθούν οι επί μέρους διατάξεις των άρθρων του δεύτερου μέρους του Σχ/Ν οι οποίες και θα σχολιασθούν στο κεφάλαιο των Κατ' Άρθρων Παρατηρήσεων της Γνώμης.

Γ. Σε ό,τι αφορά το τρίτο κεφάλαιο του σχεδίου νόμου που αφορά σε διάφορα ζητήματα κοινωνικής ασφάλισης, οι παρατηρήσεις θα διατυπωθούν στο επόμενο κεφάλαιο που αφορά στα επί μέρους άρθρα. Η ποικιλία των ρυθμιζόμενων θεμάτων δεν καθιστά δυνατή την ενιαία αξιολόγησή τους.

Λόγω, όμως, της ιδιαίτερης σημασίας της, κρίνεται σκόπιμο να σχολιασθεί θετικά σε επίπεδο Γενικής Αξιολόγησης το άρθρο 37 με το οποίο αίρεται μία αδικία του ασφαλιστικού συστήματος: η αδυναμία που υπήρχε μέχρι σήμερα να λάβει κανείς σύνταξη όταν οφείλει στον ασφαλιστικό του φορέα πάνω από 20.000 ευρώ (στον ΟΑΕΕ) ή 15.000 (στο ΕΤΑΑ) ακόμη και όταν το ζήτημα θα μπορούσε να λυθεί με συμψηφισμό ή/και παρακράτηση από τη σύνταξη. Το μέτρο αξιολογείται ως ιδιαίτερα θετικό.

Παράλληλα, πάντως, και με αφορμή τις διατάξεις του Τρίτου Μέρους του Σχ/Ν, πρέπει να τονισθεί ότι για να υπάρξει μια οριστική αξιολόγηση κάθε διάταξης ασφαλιστικού περιεχομένου θα πρέπει να υπάρχει αποτίμηση του κόστους που αυτή έχει και καταγραφή του τρόπου με τον οποίο θα καλυφθεί το σχετικό κόστος. Η ανάγκη αυτή, αναπόσπαστο τμήμα κάθε συστήματος καλής νομοθέτησης σε κάθε εποχή, είναι ακόμη πιο έντονη στη σημερινή εποχή που η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος δοκιμάζεται σκληρά.

Δ. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η αιτιολογική έκθεση αποτελεί σπάνιο δείγμα πραγματικά διαφωτιστικής έκθεσης που παρουσιάζει τη νομοθετική εξέλιξη, το ρυθμιζόμενο πρόβλημα και το σκοπό του νομοθέτη. Μοναδική εξαίρεση αποτελεί η αιτιολογική έκθεση των άρθρων 5 και 27 που αποτελεί δείγμα του πώς συνήθως γράφονται οι αιτιολογικές εκθέσεις στη χώρα μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Μέρος Πρώτο

Μέτρα ανακούφισης για τα ΑμεΑ και απλοποίηση της λειτουργίας των Κέντρων Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.)

Άρθρο 1

Ένταξη στα προνοιακά προγράμματα οικονομικής ενίσχυσης Ατόμων με Αναπηρία

Ορθά αξιοποιείται η Ανώτατη Στρατιωτική Υγειονομική Επιτροπή (Α.Σ.Υ.Ε.) που η άψογη λειτουργία της θα πρέπει να αποτελέσει οδηγό για την περαιτέρω βελτίωση της λειτουργίας των Κ.Ε.Π.Α.

Κατά τα λοιπά, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι σε περίπτωση λήξης της χρονικής διάρκειας ενός επιδόματος λόγω αναπηρίας και εφ' όσον ο δικαιούχος καταθέσει εγκαίρως όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, το επίδομα συνεχίζει να χορηγείται μέχρι τη διενέργεια του ελέγχου.

Επίσης, θα πρέπει να ληφθεί πρόνοια για τα άτομα με χρόνια αναπηρία που εξετάστηκαν πριν την έκδοση της υπουργικής απόφασης με τον πίνακα των 43 μη αναστρέψιμων παθήσεων ώστε να μη χρειασθεί νέα εξέταση λόγω της έκδοσης της εν λόγω υ.α.. Προϋπόθεση βέβαια γι αυτό θα είναι να διαπιστώθηκε κατά την εξέταση εκείνη αναπηρία που, εν τέλει, περιελήφθη στις μη αναστρέψιμες αναπηρίες με την υ.α.

Άρθρο 2

Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 3863/2010

Εκτός από τις γνωματεύσεις του ΚΕΠΑ θα πρέπει και αυτές της ΑΣΥΕ να γίνονται αποδεκτές από κάθε δημόσια υπηρεσία που εμπλέκεται στη χορήγηση οποιωνδήποτε κοινωνικών ή οικονομικών παροχών.

Άρθρο 3

Τροποποίηση της παρ. 5β του άρθρου 6 του ν. 3863/2010-Κατάργηση παραβόλου ΚΕΠΑ για ανασφάλιστους και αιτούντες προνοιακών επιδομάτων αναπηρίας

Η κατάργηση του παραβόλου στις περιπτώσεις αυτές κρίνεται θετικά ενώ θα πρέπει να εξετασθεί η δυνατότητα επέκτασης της κατάργησης.

Άρθρο 4

Τροποποίηση του άρθρου 7 του ν. 3863/2010-Συγκρότηση της Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής- Ενιαίος Πίνακας Προσδιορισμού Ποσοστών Αναπηρίας (Ε.Π.Π..Π.Α.)

Η σύνθεση της Επιτροπής κρίνεται επαρκής και οι όποιες επιπλέον ανάγκες παρατηρηθούν θα καλύπτονται με το τελευταίο εδάφιο της παρ. α' που προβλέπει τη συγκρότηση ομάδων εργασίας.

Για να λειτουργήσει αποτελεσματικά η επιτροπή αυτή θα πρέπει να της χορηγηθεί βέβαια και η αναγκαία γραμματειακή και διοικητική υποστήριξη.

Άρθρο 5

Εξαίρεση των ιατρών του Ειδικού Σώματος Υγειονομικών Επιτροπών ΚΕ.Π.Α. από τις διατάξεις που διέπουν την επιλογή προσωπικού με σύμβαση έργου κατ' αναλογική εφαρμογή του άρθρου 21 του ν. 2190/1994

Από τη διατύπωση του άρθρου δεν γίνεται κατανοητό ούτε το ακριβές περιεχόμενο ούτε ο σκοπός της διάταξης και σε αυτό δεν συμβάλει ούτε η Αιτιολογική Έκθεση.

Άρθρο 6

Εκπροσώπηση Ε.Σ.Α.μεΑ. και Α.Γ.Σ.Σ.Ε. στο Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Η διάταξη αξιολογείται θετικά.

Άρθρο 7

Κατάργηση της αναστολής καταβολής εξωιδρυματικού επιδόματος παραπληγίας-τετραπληγίας κατά τη νοσηλεία των δικαιούχων

Η χορήγηση του εξωιδρυματικού επιδόματος της παρ. 1 του άρθρου 42 του Ν.1140/1981 βοήθησε τους τετραπληγικούς/παραπληγικούς ασφαλισμένους να διαβιούν στην οικογενειακή τους εστία και όχι σε ασυλικού τύπου ιδρύματα.

Το 2013 το επίδομα ανεστάλη. Η τροποποίηση της υπ' αριθμ. Φ9/οικ.909/22.6.1983 υπουργικής απόφασης (ΦΕΚ Β' 909/15-4-2013) προέβλεπε ότι «η καταβολή του εξωιδρυματικού επιδόματος της παρ. 1 του άρθρου 42 του Ν.1140/1981, όπως ισχύει, αναστέλλεται στις περιπτώσεις νοσηλείας του δικαιούχου σε οποιασδήποτε μορφής νοσηλευτικό ίδρυμα για χρόνια πάθηση με δαπάνες του ασφαλιστικού φορέα, ανεξάρτητα από το χρονικό διάστημα νοσηλείας του».

Η αναστολή δημιούργησε σημαντικά προβλήματα στους τετραπληγικούς/ παραπληγικούς και στις οικογένειές τους. Η επαναφορά της πρότερης ρύθμισης αξιολογείται θετικά.

Άρθρο 8

Αντικατάσταση του όρου «τυφλότητα» με τον ειδικότερο όρο «αναπηρία όρασης» στην ΚΥΑ δ29α/φ.32/Γ.Π.ΟΙΚ.10806/529

Ορθή η αντικατάσταση του όρου αυτού αλλά δεν γίνεται κατανοητό γιατί γίνεται με διάταξη νόμου και όχι με μια απλή τροποποίηση της υ.α. με νέα υ.α.

Άρθρο 9

Παράταση χορήγησης αναπηρικής σύνταξης

Εκφράζεται αμφιβολία ως προς το εάν θα επαρκέσει η παράταση μέχρι 31.12.2015 της χορήγησης αναπηρικών συντάξεων προκειμένου να γίνουν οι αναγκαίοι έλεγχοι από τις επιτροπές ΚΕ.Π.Α. Ενδεχομένως θα ήταν πιο ρεαλιστική μία παράταση μέχρι τις 30.6.2016.

Άρθρο 10

Τροποποίηση του άρθρου 27 του ν. 1902/1990

Η διάταξη κρίνεται θετικά και το ποσοστό 40% επιβάρυνσης είναι εύλογο.

Προτείνεται να εξαιρεθούν οι χρονίως πάσχοντες των οποίων η προϋπάρχουσα αναπηρία αξιολογείται με ποσοστό αναπηρίας 80% επ' άοριστον.

Άρθρο 11

Οριστικοποίηση συντάξεων αναπηρίας

Η επέκταση σε όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς των διατάξεων που ισχύουν στο ΙΚΑ για την οριστικοποίηση των συντάξεων αναπηρίας κρίνεται εύλογη και επιβαλλόμενη από την αρχή της ισότητας.

Άρθρο 12

Παροχή δυνατότητας στους συνταξιούχους Ο.Γ.Α. δικαιούχους του Λογαριασμού Αγροτικής Εστίας (Λ.Α.Ε.) τυφλούς, παραπληγικούς και απόλυτα ανάπηρους που

δεν έχουν μέλη οικογένειας δικαιούχους του Λ.Α.Ε. να έχουν συνοδό όταν συμμετέχουν στα προγράμματα του Κοινωνικού Τουρισμού και Εκδρομών

Η διάταξη κρίνεται εύλογη.

Μέρος Δεύτερο

Μέτρα αντιμετώπισης της εισφοροδιαφυγής

Άρθρο 13

Συγκρότηση μεικτών κλιμακίων ελέγχου

Η εστίαση του ελέγχου σε περιοχές με εποχική αύξηση των δεικτών ανασφάλιστης απασχόλησης (συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων του τουριστικού τομέα) εξυπηρετεί μια αδήριτη αναγκαιότητα.

Τα κλιμάκια όμως αυτά θα πρέπει να είναι μεικτά με το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας αφού τα ερευνώμενα ζητήματα είναι συναφή, ο ενιαίος έλεγχος των επιχειρήσεων είναι πιο αποτελεσματικός ενώ οι πολλαπλοί έλεγχοι από διαφορετικά όργανα επιδρούν ανασταλτικά στην ομαλή λειτουργία των επιχειρήσεων.

Θα πρέπει πάντως να διευκρινισθεί ρητά ότι υπάρχει κώλυμα εντοπιότητας για την τοποθέτηση ενός υπαλλήλου στα κλιμάκια αυτά. Παράλληλα, είναι αναγκαίο να διατεθούν οι αναγκαίοι πόροι για τις μετακινήσεις αυτών των κλιμακίων καθώς η ανεπάρκειά τους επιδρά ανασταλτικά τόσο στη συχνότητα των ελέγχων όσο στην εν γένει αποτελεσματικότητά τους.

Άρθρο 14

Παράταση ανώτατου ορίου παραμονής υπαλλήλων

Η παράταση ανώτατου ορίου παραμονής των υπαλλήλων στις Ειδικές Υπηρεσίες Ελέγχου Ασφάλισης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. δεδομένων των ελλείψεων που υπάρχουν κρίνεται ως χρήσιμη.

Άρθρο 15

Θέματα Διεύθυνσης της Ε.ΥΠ.Ε.Α. ΙΚΑ-ΕΤΑΜ της Περιφέρειας Αττικής

Το άρθρο υπηρετεί την ανάγκη ενιαιοποίησης των κανόνων λειτουργίας και πιο συγκεκριμένα του διοικητικού καθεστώτος σε υπηρεσίες που ασκούν πανομοιότυπα καθήκοντα. Προκαλεί όμως προβληματισμό το γεγονός ότι με τη νέα διάταξη ελαστικοποιούνται τα προσόντα επιλογής σε θέσεις ευθύνης αφού γίνεται δυνατή η

τοποθέτηση ενός υπαλλήλου ΔΕ ακόμη και εάν υπάρχουν επιλέξιμοι υπάλληλοι ΠΕ ή ΤΕ. Η προσπάθεια ενιαιοποίησης των διατάξεων θα πρέπει να είναι προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Άρθρο 16

Αναλογική εφαρμογή τους ΦΚΑ των διατάξεων για κατασχέσεις κινητών κατά τις νυχτερινές ώρες και κατά τις εξαιρετέες μέρες σε βάρος επιχειρήσεων που οφείλουν μεγάλα ποσά

Με το άρθρο αυτό εξοπλίζονται οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ) με εργαλεία που διαθέτει το Δημόσιο με τον ΚΕΔΕ. Η διάταξη κρίνεται θετικά. Θα πρέπει, ωστόσο, να γίνει μία ευρύτερη εξέταση του ζητήματος της επέκτασης του συνόλου των δυνατοτήτων εκτέλεσης που έχει το Δημόσιο και στους ΦΚΑ.

Άρθρο 17

Δικαιώματα ΦΚΑ μετά την υπαγωγή οφειλετών σε ρύθμιση και συμμόρφωση

Η έλλειψη δυνατότητας συμψηφισμού οφειλών προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης με απαιτήσεις έναντι των φορέων αυτών αποτέλεσε ένα χρόνιο παραλογισμό του συστήματος. Το άρθρο δίνει τη δυνατότητα συμψηφισμού και αξιολογείται ιδιαίτερα θετικά.

Άρθρο 18

Υποχρέωση παροχής στοιχείων στα ταμεία υποχρεωτικής επικουρικής ασφάλισης του άρθρου 36 του ν. 4052/2013

Η αδυναμία των ταμείων επικουρικής ασφάλισης να διασταυρώνουν τόσο τα ποσά των οφειλών όσο και τα στοιχεία των εργοδοτών και των ασφαλισμένων τους ενθάρρυνε φαινόμενα ανομίας. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του πρώην Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων (Τ.Ε.Α.Υ.Ε.Κ.), το οποίο έχει ενταχθεί πλέον στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (Ε.Τ.Ε.Α.) όπου η έλλειψη ταξινομημένου αρχείου δεν επέτρεπε τη διασταύρωση των στοιχείων, ενώ η καταχώρηση του χρόνου ασφάλισης γινόταν βάσει της υπεύθυνης δήλωσης του εργοδότη. Η αναξιοπιστία του εν λόγω συστήματος οδήγησε σε απώλειες εσόδων.

Η άρση αυτής της αδυναμίας με το άρθρο αυτό κρίνεται θετικά. Η όποια επιβάρυνση προκληθεί για τον ταμείο θα πρέπει να χρεωθεί στους παραβάτες της νομοθεσίας που εντοπίζονται μέσω της διασταύρωσης των στοιχείων.

Άρθρο 19

Ρύθμιση για μη δέσμευση οφειλόμενων εισφορών προς ΦΚΑ

Εκτιμάται ότι η δυνατότητα του Δημοσίου αλλά και των τραπεζών για κατάσχεση οφειλών προς αυτές από τραπεζικούς λογαριασμούς συνέβαλε στη μείωση των εσόδων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης. Σε αρκετές περιπτώσεις υπήρξαν καταγγελίες πολιτών για την κατάσχεση ποσών που καταβάλλονταν από πολίτες για τη ρύθμιση χρεών τους προς Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης.

Στο πλαίσιο αυτό, η πρόταση για διασφάλιση του ακατάσχετου των ποσών που καταβάλλονται υπέρ των ανωτέρω Φορέων αποτελεί μία θετική πρωτοβουλία για την αύξηση των εσόδων τους, υπό την προϋπόθεση ότι με υπουργική απόφαση θα προβλεφθούν δικλείδες που θα διασφαλίζουν ότι πράγματι οι εν λόγω λογαριασμοί προορίζονται για την εξόφληση εισφορών.

Μέρος Τρίτο

Νομοθετικές ρυθμίσεις επί μέρους ασφαλιστικών ζητημάτων

Άρθρο 20

Ασφάλιση δημοσιογράφων απασχολούμενων σε γραφεία τύπου αθλητικών ομοσπονδιών στο ΕΤΑΠ-ΜΜΕ

Η άρση της ανισότητας στα ασφαλιστικά δικαιώματα επαγγελματιών με ομοειδή αντικείμενα εργασίας δικαιολογεί την ασφάλιση στο Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (Ε.Τ.Α.Π.-Μ.Μ.Ε.) δημοσιογράφων απασχολούμενων σε γραφεία τύπου αθλητικών ομοσπονδιών.

Η Ο.Κ.Ε. όμως σημειώνει ότι τέτοιου είδους ζητήματα θα πρέπει να ρυθμίζονται στο πλαίσιο του βασικού στόχου της ένταξης όλων των απασχολούμενων με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας σε ένα ταμείο, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/

Άρθρο 21

Θέματα ασφάλισης υπαγομένων στον Τομέα Ασφάλισης Τεχνιτών Τύπου Αθηνών (τ. ΤΑΤΤΑ)

Με το άρθρο αυτό, μεταξύ άλλων, υπάγονται εκ νέου στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα οι τεχνικοί τύπου που είχαν εξαιρεθεί με το άρθρο 33, παρ. 2 του ν.

4075/2012. Το ζήτημα της ένταξης στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα θα πρέπει να αντιμετωπίζεται με ενιαία κριτήρια και όχι αποσπασματικά. Η μεμονωμένη ρύθμιση τέτοιων θεμάτων αποτελεί χρόνια παθογένεια του ελληνικού ασφαλιστικού συστήματος.

Άρθρο 22

Προθεσμία ενός έτους για εξαγορά χρόνου ασφάλισης επαναπροσληφθέντων με το ν. 2190/1994

Το δικαίωμα αυτό αφορά σε άτομα των οποίων η σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου δεν ανανεώθηκε την περίοδο 1990-93 και επαναπροσλήφθηκαν το 1994. Όπως και η ίδια αιτιολογική έκθεση αναφέρει, η αρχική προθεσμία παρατάθηκε δύο φορές το 1995 και 1996 και το σχετικό δικαίωμα δόθηκε ξανά το 2006. Μετά από τόσες δυνατότητες που δόθηκαν επί δύο δεκαετίες, δεν αποτελεί δείγμα ορθής διοίκησης το να δίνεται εκ νέου το δικαίωμα αυτό είκοσι χρόνια μετά.

Άρθρο 24

Ασφάλιση πρακτικής ΚΕΘΕΑ

Η διάταξη για την ασφάλιση από τον κίνδυνο ατυχήματος και για παροχές ασθένειας σε είδος αξιολογείται θετικά καθώς αποτελεί αναγκαίο συμπλήρωμα της πολιτικής επανένταξης που ακολουθείται στο ΚΕΘΕΑ με τη λειτουργία παραγωγικών μονάδων.

Άρθρο 26

Εφαρμογή συστήματος απλής αναλογικής στις οργανώσεις των συνταξιούχων

Η Ο.Κ.Ε. παγίως θεωρεί ότι η απλή αναλογική αποτελεί το καλύτερο εκλογικό σύστημα για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις και, κατά συνέπεια, θεωρεί ιδιαίτερα σημαντική την καθιέρωση του συστήματος αυτού και στις οργανώσεις των συνταξιούχων.

Άρθρο 30

Επαναχορήγηση σύνταξης ανασφάλιστων υπερηλίκων

Το άρθρο συνάδει με την πάγια θέση της Ο.Κ.Ε. για ανάγκη προστασίας ευάλωτων κοινωνικών ομάδων. Υπό αυτή την έννοια η επαναχορήγηση της σύνταξης ανασφάλιστων υπερηλίκων αποτιμάται θετικά.

Θα πρέπει να διευκρινιστούν, ωστόσο, τα ισχύοντα σε περίπτωση εγγάμων, εκ των οποίων ο ένας έχει ατομικό εισόδημα που υπερβαίνει το ποσό των 4.320 ευρώ, αλλά το ετήσιο εισόδημα και των δύο δεν υπερβαίνει το ποσό των 8.640 ευρώ.

Επιπρόσθετα, θα πρέπει να προσεχθεί η διατύπωση των παρ. 1β) και 1γ) καθώς φαίνεται να υπάρχει αντίφαση.

Άρθρο 36

Κατάργηση ποινών για οφειλέτες ατομικής εισφοράς στον ΟΑΕΕ και το ΕΤΑΑ

Η διάταξη αξιολογείται θετικά καθώς δεν πρέπει να ποινικοποιείται η αδυναμία του ατόμου να ανταποκριθεί στις οικονομικές του υποχρεώσεις του ατόμου. Η περίπτωση αυτή διαφέρει βέβαια από τη μη απόδοση παρακρατηθέντων εισφορών από τις αποδοχές εργαζομένων που δεν αποδίδονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, περίπτωση η οποία ορθά αντιμετωπίζεται ποινικά.

Άρθρο 37

Καταβολή σύνταξης σε οφειλέτες ασφαλιστικών εισφορών

Όπως επισημάνθηκε και στη Γενική Αξιολόγηση, το άρθρο θα οδηγήσει στον απεγκλωβισμό ικανού αριθμού προσώπων, τα οποία λόγω οφειλών ασφαλιστικών εισφορών δεν μπορούν να συνταξιοδοτηθούν. Αποτιμάται θετικά.

Άρθρο 38

Διάταξη μείωσης εισφορών ΕΤΑΑ

Το άρθρο παρέχει τη δυνατότητα σε ελεύθερους επαγγελματίες ασφαλισμένους στον κλάδο της κυρίας ασφάλισης του Ε.Τ.Α.Α. να επιλέξουν τη μείωση των εισφορών τους έως και 1.1.2017. Πρόσφατη, ανάλογη ρύθμιση έγινε και για τους ελεύθερους επαγγελματίες ασφαλισμένους στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (Ο.Α.Ε.Ε).

Στόχος είναι η ελάφρυνση των οικονομικών βαρών σημαντικού αριθμού επαγγελματιών. Η ρύθμιση εκτιμάται ότι θα αυξήσει τα έσοδα του Ε.Τ.Α.Α., καθώς χιλιάδες επαγγελματίες έχουν λόγω οικονομικής αδυναμίας κηρύξει «στάση πληρωμών».

Γενικότερα, θα πρέπει να μελετηθεί η δυνατότητα σύνδεσης του ύψους των εισφορών με το πραγματικό εισόδημα των επαγγελματιών.

